

L'HORA NOVA

COMENTARI

GUADALAJARA

Per A. GOLUBEV

Segons les informacions angleses el nombre de forces que tenien els italians eren de 32 a 35.000 homes, 150 canons, 50 tancs, 80 automòbils blindats i de 50 a 60 avions. En iniciar-se l'atac les forces governamentals eren inferiors d'una meitat i, en quant els mitjans, eren inferiors tres vegades. Fins el dia 10 de març varen anar avançant. Durant els dos primers dies l'atac va ésser contingut i el mateix dia 11, els italians atacaven amb més de 40 tancs; però l'atac va ésser contingut i el mateix dia va començar el contra atac. El dia 13 l'aviació governamental va atacar intensament els facciosos. A la tarda va començar la desbandada italiana. Els varen prendre 12 canons, 60 ametralladores, etc. El dia 13 de març varen ésser desfets més de 20 tancs italians. La lluita en el sector de Guadalajara, ha estat una lluita a camp obert per la qual sospiraven els facciosos. Ha tingut la virtut de desfer la creença que les forces republicanes només eren capaces de lluitar a les trinxeres. Suposa una victòria moral republicana, molt més important que la victòria efectiva.

Les forces que lluitaven a Guadalajara eren per part dels facciosos de 30 a 35.000 i per part dels republicans de 25 a 30.000 i al començament els mitjans dels facciosos eren molt superiors als governamentals.

Aquesta victòria ha demostrat que les forces governamentals no són únicament capaces de defensar sinó que també poden atacar. Sempre que sapiguem organitzar les seves forces poden vèncer. La lluita a Guadalajara té una gran importància en relació amb l'únic comandament al front de Madrid. Unicament tenint totes les forces sota la direcció de Miaja, ha estat possible que en un moment determinat s'operés la maniobra necessària. Aquesta lluita demostra la necessitat de relacionar tots els fronts.

MOMENTS D'INQUIETUD

Fa vuit dies que es troba plantejada la crisi en el Govern de Catalunya. Des del primer moment ja s'advertí que suraven en l'ambient dificultats que farien llarga la solució del plet polític, però també hi havia la confiança de què les responsabilitats de la gravetat de l'hora que vivim influïrien en la voluntat de tots els sectors antifeixistes per tal de facilitar la normalització de la vida política de Catalunya.

Les dissensions que es traslluen abans de la crisi, en el transcurs d'aquesta setmana s'han aprofundit fins arribar a culminar en una situació delicadíssima quan, ja s'havia establert un acord sobre la proporcionalitat i conselleries que correspondrien a cada sector en la constitució del nou Govern. És inútil que es vulgui donar un alcanç excessiu a una qüestió suscitada en el darrer moment de la perllongada i pacientíssima gestió del conseller primer. El que ha fet semblar un contratemps inesperat que ha tirat en orris uns treballs que ja es donaven per reeixits, no és cap incidència ni cap complicació massa imprevista, ans ha vingut a confirmar que s'havien fet unes soldadures inconsistentes i que, per tant, malgrat l'elogiosa i ferma voluntat de l'encarregat de gestionar la formació del nou Consell, no s'havia aconseguit una compenetració indispensable per a reprendre amb la lleialtat i sacrificis que comporta la direcció de la vida política catalana.

I així ens trobem al cap de vuit dies de consultes i de perllongades gestions. Dificil és de preveure l'endegament del problema polític, que no deixa ja gaires possibilitats ni recursos en les esferes presidencials. Serà, potser, sobreposant-se a totes les contrarietats i pel seu prestigi, que aconseguirà el President trobar una sortida digna a aquest enutjós estat de coses. La salut del poble i la defensa de la causa antifeixista ha d'induir a la reflexió de tots partits polítics i organitzacions sindicals han de donar una prova de seny, i amb llur conducta, desposseïda de tot egoisme partidista, han de demostrar que volen salvar les essències de la revolució de juliol. Ara més que mai la lleialtat ha d'ésser guia inseparable en tots els actes de govern, i amb aquesta norma es venceran obstacles i dificultats per a poder reeixir en l'espinos camí de transformar en victòria plena la criminal lluita que el feixisme internacional ha provocat en els pobles d'Ibèria.

Les realitats del moment, que ens ensenyen que l'enemic escudrinya i confia en les nostres discòrdies, Catalunya ha de donar l'exemple d'unitat i de fortitud per tal d'accelerar la guerra i esclafar el feixisme. Invoquen al seny de tots per a què entre els diversos sectors que han de portar representants en el Consell de la Generalitat no hi hagin ni més vacil·lacions, ni desconfiances. A formar el nou Govern i a servir Catalunya amb lleialtat. Es aquest el deure de les organitzacions antifeixistes. — E.